Η Χ.Α. έμεινε τελικά εκτός Βουλής ή μήπως βιαστήκαμε να πανηγυρίσουμε;

Γιώργος Κτενάς

Ο πυρήνας των καθεστώτων αστικής κυριαρχίας παρουσιάζει παθογένειες και ενδογενείς αντιφάσεις που τα καθιστούν ανίσχυρα. Αρκεί να αποκτήσουμε τη συνείδησή τους. Δημιουργούν, για παράδειγμα, ομογενοποιημένες κοινωνίες που μας θέλουν άτομα και όχι μέλη κοινότητας ή συλλογικότητας. Αλλά η πραγμάτωση των ανθρώπων επιτυγχάνεται μόνο σε συνεργασία με τους καθρέφτες τους, που είναι οι άλλοι άνθρωποι. Κυρίαρχο ρόλο σε αυτή τη διαμορφωμένη κατάσταση παίζει κυρίως η τηλεόραση, που αντιστρέφει και ανατρέπει την κοινή λογική, δημιουργώντας παθητικούς καταναλωτές. Όχι αποκλειστικά καταναλωτές θνησιγενών αντικειμένων, αλλά και καταναλωτές βίας, εξουσίας κ.λπ., που δομούν τη φαντασία μιας ζωής που δεν βιώνουν, αλλά την εισπράττουν έτοιμη. Με τη φαντασία να οδηγεί τους ανθρώπους στη δημιουργία αλλά επίσης, από την άλλη πλευρά, στην παραφροσύνη και τον παραλογισμό.

Η δύναμη της τηλεόρασης είναι τεράστια, γι’ αυτό και ξεχωρίζει από τα υπόλοιπα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας, αν και σταθερά αποφεύγει την εμπεριστατωμένη ενημέρωση. Με την παραδοχή πως δεν είναι όλα τα τηλεοπτικά προγράμματα ίδια και, φυσικά, υπάρχουν κάποιες εξαιρέσεις. Αρκεί όμως να εκφραστεί μία άποψη στα δελτία ειδήσεων των 8 και από Χριστός να γίνει κάποιος Ιούδας. Και, κυρίως, το αντίστροφο. Χωρίς να εξασφαλίζει κανείς ότι πριν ακουστεί αυτή η άποψη, έχει προηγηθεί έρευνα, υπάρχουν αξιόπιστες πηγές ή έστω πως δεν πρόκειται απλώς για μία παρλάτα που ακροπατεί στη γενίκευση ή ακόμα και στην ανοησία.

Ας θυμηθούμε μόνο εκείνους που λίγα χρόνια πριν προσπαθούσαν

να μας πείσουν από το τηλεδημοκρατικό βήμα τους ότι η Χ.Α. δεν είναι μία ναζιστική εγκληματική και παρακρατική οργάνωση, με ξεκάθαρο πολιτικό της μήνυμα το αίμα, αλλά ένα ακροδεξιό κόμμα· που επιβαλλόταν μάλιστα να δείξει το σοβαρό της πρόσωπο, για να αποκτήσει κύρος κυβερνητικού εταίρου. Αν δεν χανόταν ο έλεγχος εκείνο το βράδυ όπου ένας αγωνιστής του κοινωνικού κινήματος, ο Παύλος Φύσσας, δολοφονήθηκε για να τραβήξει και την τελευταία φενάκη των πολιτικών μασκαράδων, κανείς δεν μπορεί να αποκλείσει ότι δεν θα βιώναμε και στην Ελλάδα μία κυβέρνηση αντίστοιχη με εκείνη που είχαμε δει αρχικά στη Νορβηγία και στη συνέχεια και αλλού.

Η απουσία της Χ.Α. από το Κοινοβούλιο μετά τις πρόσφατες εκλογές, έκανε αρκετούς να μιλήσουν, βιαστικά, για συντριβή του ναζισμού στην Ελλάδα. Και περιμένουν μάλιστα ότι αυτό θα σφραγιστεί τελειωτικά τώρα που ετοιμάζονται να περάσουν τα σίδερα της φυλακής. Οι απόψεις που εκφράζει η Χ.Α. όμως φαίνεται πως έχουν σταθερή απήχηση σε μέρος των Ελλήνων ψηφοφόρων, αφού η ακροδεξιά (που είναι πυλώνας του ναζισμού) δεν εξέλιπε παραδοσιακά ποτέ από τη χώρα. Οι ψηφοφόροι της Χ.Α. δεν εξαφανίστηκαν, απλώς μεταπήδησαν στον Βελόπουλο (που αποτελεί τη συνέχεια του φασίζοντος βαθέως κράτους του Μεταξά) ή στη γραβατωμένη ακροδεξιά που εκφράζουν στη Ν.Δ. οι Βορίδης, Μπογδάνος, Μπάμπης Παπαδημητρίου, Άδωνις κ.ά.

Μήπως η απουσία της Χ.Α. από τη Βουλή δεν είναι αρκετή για να επιτευχθεί και η παράλληλη συντριβή των απόψεων του μισανθρωπισμού;

Μήπως εκείνοι που τελικά ενισχύουν περισσότερο τη Χ.Α. δεν βρίσκονται εκτός Κοινοβουλίου, αλλά στο πιο φωτεινό και εντυπωσιακό σταθερό αντικείμενο που υπάρχει στα σαλόνια μας;

Μήπως έχουν εκλεγεί πρόσφατα βουλευτές ή γράφουν στην τελευταία σελίδα εφημερίδων, που έσωσε επιφανής δημοτικός σύμβουλος μεγάλου Δήμου της Ελλάδας και που εμφανίζεται ως πολύτιμο κεφάλαιο για τη χώρα;

Μήπως κάνουν δημόσια δηλώσεις και έχουν ονόματα όλοι αυτοί;

Απλά ερωτήματα που έχουν ως βάση για την απάντησή τους μια απλή παρατήρηση: Ο ναζισμός και ο φασισμός ηττήθηκε μεν στην Ευρώπη, αλλά στρατιωτικά και όχι ιδεολογικά ή ως πολιτική πρακτική. Κι αυτό καλό είναι να μην το παραβλέπουμε ποτέ όταν προχωράμε σε τέτοιες αναλύσεις.